

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 — »
Negyedévre . . . 2 — 50 »
Egy óra . . . — — 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Szövetség az ellenséggel.

Pécs, 1899. május 31.

A hatvanhetes kiegyezés megalkotói s ennek későbbi védelmezői mindig azzal okolták meg az Ausztriával kötött gazdasági szövetségünket, hogy az a közös uralkodó alatt élő mindkét államnak közös érdekét képezi, mert ez a két állam gazdaságilag is egymásra van utalva, ezek az érdekek tehát legcélszerűbben úgy elégtételők ki mindkét fél megnyugvására, ha gazdasági szövetségben közös gazdasági politikát folytatunk, amely egyforma igazságos tekintettel legyen az egyiknek az anyagi érdekeire éppen úgy, mint a másikéra.

Ez a nézet kifejezésre jutott magában a törvényben is, amely a gazdasági közösséget tisztán célszerűségi kérdésnek minősíti s csak addig mondja fönntartandónak, míg a békés megegyezés erre nézve a két állam képviselője között létesül. A törvénynek ez a rendelkezése a leghatározottabb ellentétben áll azzal az újabb bécsi okoskodással, amely a gazdasági közösséget a monarchia nagyhatalmi állásából folyó szükségnek hirdeti; hiszen ha az egységes vámterületet és bankot ilyen államjogi tekintetek parancsolják, a törvény nem rendelkezne volna el a különválást az esetre, ha a közösségre nézve a megegyezés időre létre nem jöhetne.

Ha tehát a törvényes alapról letérni nem akarunk, a mint hogy letérnünk nem is szabad, akkor először is a leghatározottabban vissza kell utasítanunk a nagyhatalmi tekinteteknek belekeverését a gazdasági viszony rendezésének kérdésébe, és másodsor komolyan kell vizsgálnunk azt a kérdést, vajjon csakugyan célszerű dolog-e nekünk Ausztriával gazdasági közösségre továbbra is szövetkezni?

A függetlenségi párt már kezdettől fogva tagadólag válaszolt erre a kérdésre, mert az kétségtelen, hogy egy iparos állam gazdasági érdekei ellentétesek egy agrikulturnak állam érdekeivel, azokat tehát közös gazdasági politikával egyformán kielégíteni lehetetlen, de kölcsönös engedményekkel méltányosan összeegyeztetni is csak akkor lehetne, ha az erősebb fél oly önmegtartóval, amely éppen az anyagiak terén csaknem természetellenes, önként lemondana

gazdasági túlsúlyának érvényesítéséről, a mely mindig a gyöngébb fél elnyomásával és kizsárolásával jár.

Rámutatott a függetlenségi párt mindig arra az igazságra, hogy a gazdasági kérdések fölötti egyezkedéseknél Ausztria és Magyarország nem lehetnek egyenrangú alkudozó felek, mert Ausztria gazdasági ereje annyira túlsúlyban van Magyarország ereje fölött, hogy a mi érdekeinknek mindig meg kell hátrálniuk, mikor Ausztria érdekeivel összeütközésbe jönnek. S ennek a tételnek az igazságát szomorúan igazolta a tapasztalat, melyet a gazdasági szövetség időnkinti megújításánál folyton szereznünk kellett.

Minden szövetség, de különösen az anyagi érdekek fejlesztésére irányuló szövetség a legszorosabb érdekközösséget s ezen alapuló benső barátságot, vagy legalább is őszinte jóindulatot tételez föl. Mert lehetetlen, hogy valaki józan észszel csak közös üzletre is szövetkezzen olyan társsal, akinek nem az a célja, hogy a társas üzletet mindkét fél előnyére minél jobban fölvirágoztassa, hanem hogy üzlettársának vagyonát, munkásságát tisztán a maga előnyére kamatoztassa s ennek rovására magának gondtalan életet biztosítson.

Nos, Ausztria eddig is mindig ilyen üzlettársnak bizonyította magát velünk szemben, de kizsákmányolási szándékát legalább leplezni igyekezett, úgy hogy nem volt teljességgel kizárva részünkről az a tévedés, hogy közös érdektárssal és nem zsároló ellenséggel állunk szemben a szövetségre való egyezkedéseknél. Most azonban az osztrákok levetették az eddig viselt álarcot s Magyarország nyílt ellenségeinek mutatkoztak be. Egymásközt a legelkeseredettebb fajharcban állnak Ausztria népei, csak egyetlen ponton találkoznak érzelmeik és törekvéseik: a Magyarország ellen való ellenségeskedésben, a saját külön anyagi érdekeinknek a mi rovásunkra való kiméletlen, méltánytalan és igazságtalan kiküzdésében.

Ékesen szóló bizonyosságát adta ennek az alsó-ausztriai tartománygyűlés tegnapi ülése, amely egyhangulag tiltakozott »a magyar presszió ellen a kiegyezés kérdésében«, mintha bizony presszió lenne az, hogy lemondva törvény biztosította jogunk-

ról, négy, esetleg öt további esztendőre fölajánlottuk a gazdasági közösség fönntartását. Egészen eltekintünk itt Lueger véresszáju kifakadásaitól, ámbár nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy Lueger hű tolmácsa az egész osztrák közvéleménynek, mikor arról beszélt, hogy *a magyarok ellen közös erővel kell küzdeni* s hogy mindenki belátta már a közös védelem szükséges voltát, mert *a magyarok vakmerősége már nem ismer határt*. Elég világos bizonyítéka az osztrákok ellenséges indulatának a tartománygyűlés határozata s Noske és Lustkandl fölszólalása, kik szintén azt hangoztatják, hogy *Ausztriának egységesnek kell lennie Magyarországgal szemben*.

Nos hát tessék közös gazdálkodásra szövetkezni azzal, aki nyílt hadüzenettel közeledik felénk és keresztes háborút hirdet ellenünk, a melyben el kell némulniok a saját kebelükben dúló ellentéteknek. Ezzel az ellenséggel kiegyezni nem lehet, csak meghódolni előtte, mert csak ez lenne képes kapzsiságát kielégíteni. De vajjon van-e törvény, vagy csak elfogadható indok is arra, hogy méltányos kiegyezés helyett hódolati okmányt írjunk alá, a melyben életünket és vagyonunkat szabad rendelkezésére szolgáltatassuk ki annak az ellenségnek, aki vad gyűlöletében egy kanál vízben is elvesztene bennünket?

Hála ennek a fékevesztett gyűlöletnek, Magyarországon már kezdenek tisztábban látni az olyan szemek is, a melyekre a hatvanhetes kiegyezés sűrű hályogot boriott. Helyesen mondja a kormányparti Pesti Napló vasárnapi számában, hogy »a hivatalos osztrák anarkisták olyan sikeresen dolgoztak, hogy már a legkonzervatívabb magyar körökben is megingatták a gazdasági közösség gondolatát. Régebben a közösséget célszerűségi kérdésnek tekinthetők, ma már az lenni megszűnt. Mert *hiába keressük mi a célszerűséget, mikor szövetséges társunkat a fanatikus gyűlölet minden ítélőképességétől megfosztotta*... Az egész nemzeti közvélemény a különválásban rejülő veszedelmeket szívesebben veszi magára, mint hogy továbbra is azt az elposványosodást viselje, a melybe az örökös és céltalan tárgyalások egész gazdasági életünket juttatták.«

Nos ebben teljesen igaza van a kor-

Megnyitó estély.

Ma csütörtökön (Ürnapján) esti 8 órakor
a „PANNONIA-KERT“ ünnepélyes megnyitása
a 44. gy. ezred zenekarának közreműködésével.
SZABAD BEMENET. * PSCHORR-SÖR.

mánypárti lapnak. A nemzet ebben a kérdésben ma egységesebb mint valaha: mit tárgyalunk, mit huzakodunk még egyre a nyílt ellenséggel való szövetségére nézve; mért nem lépünk arra az utra, melyet az alaptörvénynek hirdetett hatvanhetes kiegyezés elénk szab: miért késünk a különválás kimondásával?

Az estéli tűz.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. május 31.

Tegnap este nyolc órakor tüzet jelzett a városháza toronyőre a központi tűzörségnek. A tüzet mutató vörös lámpa is megjelent a torony korlátján, sőt a harang félrevertésével is jelezték a tüzet, mely tehát veszedelmesnek ígérkezett.

A központi tűzörség nyomban teljes felszereléssel rukkolt ki a tűz színhelyére s a tűzveszedelem hírére nem kevesebb, mint negyvenöt önkéntes tűzoltó sietett nemes hivatását teljesíteni.

A tűz a vasuti állomás közvetlen szomszédságában, a Ráth-féle telepen volt, Ráth Mátyásnak egy Reif Károly katonai szállító által bérelt szénapajtájában. A tűz a körülbelül 60 méter hosszú pajta belsejében a keleti oldalon támadt. Hogy mi okból, azt még eddig nem lehetett megállapítani. Hírlik, hogy mivel ma szénaszállítás napja van, tegnap katonák csomózták a pajtában a szénát, nem lehetetlen tehát, hogy valamelyikük pipázván, így keletkezett a tűz.

A tüzet először egy szomszédos lakó vette észre s az épen akkor berobogó budapesti gyorsvonat vészfütytel is jelezte. A vasuti munkások fecskendőikkel nyomban a helyszínen termettek, hová kivonultak a Zsolnaygyári tűzoltók is s az Oberhammer Antal rendőrkapitány, tűzoltóparancsnok szakavatott vezetése s az összes tűzoltóparancsnokok buzgó utmutatása mellett dicséretesen dolgozó hivatásos városi és önkéntes tűzoltóságnak nagy segítségére voltak.

A tüzhöz az összes pécsi ezredet kivonult a katonai készenlét, ötvenkettős és negyvennégyes bakák, honvédek és huszárok s megjelent a tüznél Stenzl Alajos ezredes, a tisztikar számos tagja és Vaszary Gyula rendőrkapitány is.

A pajta óriási lánggal égett s a tűzoszlopok bevilágították a város közepére. De ez a nagy tűz alig egy óráig tartott, mert tűzoltóink megfeszített munkával csakhamar lerombolták az égő faalkotmányt, melynek csak kőből való falközei és zsarátokot sziporkázó gerendái maradtak még a tűz prédáiul. A főtörékvés az volt, hogy a pajtától nyugatra fekvő s a magy. kir. távirtda tulajdonát képező raktárt megmentésük a tüztől, a mi 3000 forintot képviselt. Ez sikerült is és sikerült a nagy értékű államvasuti raktárt is a közelben megvédelmezni a tüztől, valamint a közeli lakóházakat is.

Természetesen nagy szerencse volt a szerencsétlenségben, hogy nem volt szél és víz is volt elegendő. Így aztán az egynegyed kilenckor kezdődött oltási munkálatok tizenegy órára bevégeztek, bár a szénahalmaz még ma reggel is füstölgött a leégett pajtában.

A tűz természetesen kicsalt legalább pár ezer embert a helyszínére, de azért elég példás rend volt s a katonai és rendőri kordoknak mi tenni valójuk sem akadt. A katonaság különben a veszélyes tűz hírére kilenc óra felé külön készültséggel is kirukkolt a helyszínére a Frigyes laktanyából. Az első szakasz azonban alig ért a pályaházhoz, vissza is fordult, mert már nem volt rá szükség és szembe találkozott a másikkal.

— Kehrt euch!

Hangzott a vezényszó és ez a szakasz is megfordult s a tüzről visszafelé tolongó népsokaság derültsége között, hogy hiába tették meg futó lépésben a nagy utat, szépen haza léptettek a kaszárnyába.

Hogy a tűz által okozott kár mily összeget képvisel, azt a ma délután tartott helyszíni szemle után fogják megállapítani. Hozzávetőleg 7—8 ezer forintba teszik a kárt, úgy az épületet, mint a bentégett szénakészletet illetően, a mi természetesen megtérül, mert mindkettő biztosítva volt.

H i r e k.

Pécs, 1899. május 31.

Percel Mór menekülése.

A minap elhunyt Percel Mór tábornok életének egy epizodjáról szól ez az érdekes visszaemlékezés:

B. Zsiga barátom beszélte el nekem a következő történetet.

Barátom 1849-ben a baranyamegyei Csú-

hogy nem leszek képes és soraim csak halvány utáztatást képezik majd érzelmeimnek.

A gondolatok egymást érik agyamban, cifra mondások kínálkoznak soraim gyanánt, a forma is készen áll, mibe gondolataim öntsem és mégsem tudom megvalósítani céloimat.

De nem is csoda, én ma valami újat szeretnék felmutatni. Azok a névnap gratulációk, melylyel ma elárasztják magácskát, aranyos leányka, olyan régi dolgok, olyan megszokott kívánságok. Ha én is ilyen sablonszerű formába önteném gondolataimat, a sok gratuláló között észre se venne, én pedig — ha vétek is e vágyammal — de szeretném, ha a mai nap engem is annyira becsülne, mint a többi.

Ha megerőltetném magam, talán egy költeményt is össze tudtam volna hozni e ritka alkalomra. Théma lett volna, hisz itt hervad asztalomon egy sárga rózsza, mit a multkor a magácska rózsáiból kaptam. Pompás dolog az én képzelgő álmaimnak. De hát manapság a vers se megy meglepetésszámba, hisz legalább is minden második ember verseket írkal. Azután meg abban ki van számítva, mit szabad elmondani, mert nagyon megköti az ember gondolatát az a rövid párszavas sor. Engedje meg tehát, aranyos leányka, én hű maradok önmagamhoz s megteszem azt a furcsaságot, hogy itt a vonal alatt tárcában gratulálok önnek.

zán akadémikus rektor volt. Ez a név már ismeretlen s így el kell mondanom, hogy a régebbi időben a református főiskolákban tanult teologus ifjak közül azok, kik erre képességet és hivatást éreztek magukban, kimentek a nagyobb református hitközségekbe tanítóknak, részint a célból, hogy a tanításban gyakorlatot szerezzenek, részint azért, hogy egy kis pénzt szerezhessenek, melylyel pótolhatják majd a bizony csekély kápláni fizetést. Az ilyen akadémikus tanító csak egy pár évig maradt állomásán, azután a papi vizsgát letévén, káplán lett valamelyik idősebb ref. pap mellett.

Egy őszi este — beszélte barátom — magánosan üldögéltem szobámban, pipázgatva, s megkopogtatta valaki az ablakot. Nem is kérdezve a kopogtató nevét, siettem a már bezárt ajtót kinyitni s nagy meglepetésemre egy elegánsan öltözött ember lépett be s csak annyit mondott, hogy ő ide ajánlat folytán jött, mint becsületes magyar emberhez és jó hazafihoz s éjjeli szállást kér. Szívesen fogadtam őt és kérdeztem, kihez van szerencsém? A jövevény arra kért, hogy ezt ne kérdezzem, mert azt nem mondhatja meg: majd később megtudom, csak bizzam benne meg . . . Egszersmind arra kért, hogy hajnali négy óra előtt keltsem fel őt, de okvetlenül. Ezután a vendég az elkészített ágyba lefeküdt, az ágy melletti székre rakva aranyóráját, pénztárcáját s azután csakhamar elaludt.

Én is lefeküdtem, de aludni nem tudtam, A titokzatos vendég kiléte aggasztott; ébren voltam egész idő alatt; mikor fél négy óra lett, fölkeltem, gyertyát gyújtva, odaléptem az alvó vendéghez és felébresztettem őt.

A vendég felkelt, gyorsan felöltözött s megköszönve az éjjeli szállást — csakhamar eltávozott. Kértem ujólag, hogy mondaná meg nevét, de ő megint csak azt mondta, hogy most nem mondhat semmit; majd idővel megtudom . . .

Utána néztem, hogy merre megy. Amint kilépett az udvarból, láttam, hogy az utcán haladva, csakhamar egy már reá várakozó kocsira ült és elhajatott. Én pedig bementem szobámba, az ajtót bezártam, lefeküdtem és elaludtam. Talán mintegy két óráig aludtam, mikor zajra ébredtem föl. Erősen zörgették az ajtót s parancsolva követelték a kinyitását. Fölkeltem, kinyitottam az ajtót s rémülve láttam nyolc zsandárnak előretartott szuronyos puskáját.

A zsandárok első kérdése az volt, hogy hol a vendég? Először azt mondtam, hogy itt

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy névnapra.

(Május 31.)

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Régóta nem vettem a kezembe tollat. Megakadályozott ebben sok minden, amit, ha elmondanék, nagyon furcsa szemekkel néznének reám egyesek. De dacára a körülményeknek, melyek letették velem a tollat, ma mégis olyan édes boldogsággal veszem ujra föl s írom meg vele soraimat.

Levelt szeretnék írni egy szépséges leánykának, kinek ma a névünnepe van. A kiket kisegitettem cifra frázisaimmal ilyen alkalommal, avval bókolnak köszönet gyanánt, hogy eléggé csinos dolgokat tudok összehozni pár rövid sorban is. Rajongó lelkemnek nagyon hízkelkedett ez a mondás és még hinni is merem benne, ma azonban szégyenkezve látom, hogy mennyire üres bók volt, mert most, hogy magam számára lenne szükség egy hangulatos, szívből jövő leírásra, alig akar fogni tollam.

Pedig mennyi elmondani valóm volna s úgy szeretném papírra vetni gondolataimat, hogy azokból következtetni lehessen arra, hogy minő őszinte szívből fakadtak. De érzem,

Nem lesz nagyon nehéz, hisz egészen tárcaszerű a mi ismeretségünk. Verőfényes nyári reggel, rózsákkal befutott verandán láttam meg először; ne haragudjon reám! de olyan káprázatosan szép volt. Majd egy hetet töltöttünk a szépséges villában együtt és mégis távol egymástól. Én olyan ügyetlen kis diák voltam, magácska meg már nagy leány, ki akkor került ki az életbe. Ha a folyosó ajtaja nyílt, ha a kertben lépteket hallottam, megrezentem s remegve ütöttem fel fejem, nem-e ön jön? De hát magácska nem jött, vagy ha jött is, olyankor jött, mikor én nem voltam otthon . . . Lenn a Balaton parton órák hosszát elnéztem alakját s ha eltűnt a világosruhás sétálók között, én álmodtam tovább a suttagó lombok alatt, a kéklő viz mellett valami csodálatos boldogságról. Nem szégyelem bevallani, álmodtam a langyos szellőről, holdvilágról, csalogány dalról és sok-sok másról . . . csak egyről nem . . .

Nem! az soha sem került álmaimba, hogy én néhány év mulva tárcát írjak a magácska névnapjára. Engedjen meg, aranyos leányka, de sohasem jutott eszembe az, hogy még valaha őszinte jóbarátja legyek annak a leánynak, kibe egy hétig oly végtelenül szerelmes voltam s ki e végtelen szerelmet sehogysem akarta észrevenni. De hát így van ez jól s ha távol egymástól nem is történt

nem volt senki; a zsandárok nem hittek szavamnak és erősen követelték a vendég kiadását. Kutattak a szobában, iskolában, fenn a padláson, a melléképületben, de persze a vendéget nem találták sehol. Azután azt mondták, készüljek az utra, mert utasításuk van arra, hogy Pécsre kísérjenek a vendéggel együtt, ha megkaphatják őt, de a nélkül is, kihallgatás végett.

Olyan idők jártak akkor, hogy bizony nem lehetett ellenszegülni semmiféle felsőbb parancsnak s kifogást tenni bármilyen erőszakos eljárás miatt.

Elkészülve az utra, a zsandárok körülfoztak és kísérték. Megkértem a zsandárok vezetőjét, ki egy kissé engedékenyebbnek látszott, hogy a papház felé kísérjenek, hogy papomnak bejelenthessem muszáj-távozásomat.

A zsandárkaplár megengedte ezt. A jó öreg pap, R. P. esperes, még nem kelt fel s így csak az ablakon át adtam tudtára, hogy zsandárkíséret mellett kell mennem Pécsre. Arra kértem őt, hogy kiszabadításom érdekében tegyen lépéseket. Elfogatásom okát már nem mondhattam meg, mert a zsandárok sietettek. Elkísértek a bíróhoz, ott egy már készen álló kocsira felültettek, a kocsira felült két zsandár s elindultunk Pécs felé. Hat zsandár ott maradt a faluban házkutatást végezni.

Pécsre beérkezvén egy szobába zártak; őrizetemre ez zsandárt állítottak az ajtó elé.

Másnap reggel a katonai bíróság elé kísérték kihallgatás végett, ott elmondtam a dolgot, úgy a hogy volt, többet nem mondhattam. Faggattak erősen, hogy csak valljam be igazán, hogy ki volt az éjjeli vendég? honnan jött hozzám s hova ment tőlem? Igérték, hogy az őszinte vallomás után szabadon bocsátanak.

E kihallgatás után visszakísértek szobámba. Másnap a kihallgatás ismétlődött ugyanazzal az eredménnyel, mint az előző napon.

A harmadik napon bejött a jó öreg pap, az egyház gondnoka és a bíró. Ezeknek jótállására azután hazabocsátottak. De három hónap alatt még három ízben kellett bemenem Pécsre kihallgatás végett. Azután békét hagytak, nem kerestek többé.

Később, úgy fél év múlva tudtam meg annyit, hogy Percel Mór, a híres 48-as tábornok volt a titokzatos vendég s hogy hozzám Mohács felől jött s tőlem Eszék felé távozott.

D. J.

Naptrend 1899. június 1-én és 2-án.

Naptár: csütörtök, június 1. — Róm. kath.: Urnapja. — Prot.: Jusztin. — Görög-kel.: (június 20.) Teofáné. — Zsidó: Sivan 23. — Nap két 4 óra 10 perckor; nyugszik 7 óra 46 perckor. — Hold két éjjelután 41 perckor; nyugszik délben. Hold utolsó negyede éjjelután 11 perckor. — Péntek, jun. 2. — Róm. kath.: Erazmus. — Prot.: Erazmus. — Görög-kel. (máj. 21.): Konstantin. — Zsidó: Sivan 24. — Nap két 4 óra 10 perckor; nyugszik 7 óra 47 perckor. — Hold két 1 óra 3 perckor éjjel; nyugszik délután 2 óra 3 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: derülés, száraz, hűvös idő várható. A Pécsi Polgári Daloskör júniálisa az Ujsörgyárban csütörtökön d. u. 4 órakor.

Iskolaszéki ülés a városházán pénteken d. u. 3 órakor.

— **(Urnapi körmenet.)** Holnap, Urnap, délelőtt 8 órakor veszi kezdetét a székesegyházban az urnapi ünnepélyes istentisztelet, mely után körmenet fog indulni a székesegyházból, hogy bejárja az Ur tiszteletére emelt lombsátrakat s azok oltárai előtt imádkozzék. Ilyen oltárok lesznek emelve a püspöki palota, a Szefritz-féle ház, az apácázárda és a Littke-ház előtt, mely utolsótól a körmenet a székesegyházba tér vissza, a hol ünnepies mise tartatik. A körmenet tartásáról Troll Ferenc püspöki helynök levelben értesítette az összes helybeli hatóságokat, minek folytán Majorossy Imre polgármester a városi törvényhatósági bizottsági tagokat ma külön meghívókon hívta meg a körmenetre.

— **(A választó polgárok összehívása.)** A város központi választmánya ma délután öt órakor fejezte be a jövő évi képviselőválasztók névlajstromának egybeállítását. Az egybeállítás május 15-dike óta folyt s naponként 3-tól 5 óráig ülésezett a választmány Egrý József elnökle és Tróber Aladár dr. főjegyző előadása mellett a városháza közgyűlési termében, hogy a lajstromok kiigazítását teljesítse.

— **(Tanulók kirándulása.)** Főgimnáziumunk június hó 8-án kirándulást rendez Mohácsra, történelmünk egyik legnevezetesebb és következményeiben leggyászosabb eseményének színhelyére. Az ilyen nagy multu helyek megtekintése kétségkívül a legalkalmasabb eszköz a hazafias érzelmek öntudatos

volna oly sok azóta mindkettőnk életében, akkor is így lett volna.

Az a kedvesen naiv ábránd elmúlt, mint a hogy lehull egyik virág a másik után, anélkül, hogy észrevenné valaki. Én magam is csak néha-néha említem fel magácskának s azután együtt kacagunk rajta. De megmaradt belőle valami, a mi engem a magácska leg-hűségesebb barátjává emelt. Mint ilyen őszinte jóbarát fordulok ma én magácskához.

Látja, én fiatalon ugyan — de már eljutottam az életnek ama pontjára, a hol már nem változik az ember, önnek, szépséges leányka, még nátra van a káprázató tavasz, a ragyogó verőfény, az életboldogság. Fényes ábrándok élnek még lelkében, a bűbajos leányálmok szebbnél-szebb képeket varázsolnak elő. Hallgasson meg engem s ne higgyen azoknak, a kik tréfát űznek ezekből az ábrándokból; ne űzze el őket magától, higgye el, aranyos leányka, addig ifju a lélek, míg ilyeneket tud alkotni magának. Látja, én nekem a legelső névnapi kívánságom az, hogy hosszú időn át tartson ábrándos ifjusága s az álmok csak úgy adjanak helyet a valóságnak, ha csalogás nélkül juthat annak birtokába.

Ha azután dacára az én őszinte kívánságomnak, egy-egy fényes álma nem válna be, ha az előre láthatlan körülmények szétlétnek az illúsiót, akkor gondoljon reám. Em-

lékezz majd arra a jóbarátjára, a ki elsírt ábrándjai után most már megtudja fejteni azt a szomorú módszert, melylyel a legfájóbb multat is el lehet temetni. Látja, minő szomorú szerepet szántam magamnak az ön életében, de nem fog reá kerülni a sor, mert ha olyan szívvvel osztogatják odafönn a boldogságot, mint a minővel én esdem a magácska számára, úgy minden vágyának teljesülnie kell.

Azután látja olyan szép az élet. Az emberek utolsó leheletig ragaszkodnak hozzá, ha csak meg nem keserítik azt. Én mint szépséges leánynak, kinek nagy hatalom van a kezében, kívánok névnapi alkalmából még valamit. Kérje összetett kacsókkal az Istenkét, hogy áldja meg magácskát olyan természettel, hogy mindenkit megtudjon maga mellett szívelni. Ne nevéssen ki! látja vannak emberek, kiknek a Teremtő elfelejtett szép külsőt adni, de azért ugyanolyan, sőt talán még érzékenyebb lélekkel ajándékozta meg. Az ilyeneknek végtelenül fáj, ha látják, hogy mennyire éreztetik velük a természet hiányát. Ha olyan egyénisége lesz, minőt én kívánok, magácska soha sem fog azok közé a leányok közé tartozni, kik gunyolódva fordulnak el egyesektől. Minő magasan fog így majd azok fölött állani s mennyivel megszaporodik önzetlen tisztelőinek száma.

A kik olvassák ezt, mosolyognak az ily

nevelésére és ápolására. A közvetlen szemlélet elevebben idézi fel a letűnt idők nagy alakjait, tisztább ragyogásban mutatja a nemzeti géniusz glóriáját s lobogóbb lángra szítja az ifju lelkesedés tiszteletet követelő tüzét. A mult mohos sziklái közt szent meghatottsággal mereng a játszi képzelet s az emlékek üde illatától újra éled a fáradt lélek. — Mint értesülünk, eddig már száznál többen jelentkeztek erre a rendkívül érdekesnek ígérkező tanulmány-utra, a mely alkalomból — legalább úgy beszélük — a szülők közül is többen ki akarnak rándulni Mohácsra.

— **(A borhamisítások haszna.)** Minden rossznak van valami jó oldala. »Ki tudja, mire jó?« szokta rámondani a nép a maga egyszerű okoskodásával a legnagyobb bajra is. Nos hát a borhamisításoknak is meg volt a maguk haszna. Legalább Szegzárdon, a hol — mint onnan írják — a tél óta kirótt borhamisítási büntetések épen tizenötezer forintot jövedelmeztek a községi szegényalap javára. Hogy Pécssett mennyi volt ez idő alatt e téren a szegényalap jövedelme, érdekes lenne tudni; de a torony alatt féltve rejtegetnek és rejtegettek mindent, a mi a borhamisításokra vonatkozott s ott bizony nem dicsekszik senki, hogy mennyit jövedelmeztek a hamis borok a szegényalapról?

— **(A Pécsi Polgári Daloskör)** holnap (Urnapiján) az ujsörgyár összes helyiségében énekekkel, táncokkal s számos szórakoztató látványossággal egybekötött júniálist rendez. Műsor: 1. »Erdei béke« férfikar Abt-tól. 2. »Népdalok« férfikar Meder Mihálytól. 3. »Erdei magány« vegyes kar Pache J.-tól, éneklő a daloskör női és férfikara. 4. »Rákócy induló« férfikar Goll Jánostól. A kerthelyiség ez alkalommal pazarul diszitve, villammal és számos lampionnal fényesen ki lesz világítva. Szórakozásul számos léggömb fog felbocsájtatni. A közönség kényelmére társaskocsik közlekednek egész délután. Műsor után tánc következik. Világposta egész délután közlekedik. A tánc és a műsor közti zenét Korodi Károly jól szervezett zenekara szolgáltatja. Kezdeté d. u.

névnapi kívánságon, pedig bár mindenki ezt kívánná névnapi ajándéknak. Minden keserűségnek, a mivel megboszantják, az embert, az a forrása, hogy valakit megbántottunk s minő könnyen elkerülhető ez, ha uralkodni tudunk önmagunkon, ha ismeretlenül is többre becsüljük az embereket, mint a minők.

Látja, aranyos leányka, a mai modern életben ez a két dolog a legkedvesebb névnapi kívánság. Az első, az ábrándokról szóltam, megszerzi az embernek való megelégedést, a második utján elérjük azt, hogy mások is meg becsüljenek bennünket. E kettőnek az ezer féle variációját átszövi a szerelem bűbajos hatalma, de ezt kívánni önöknek fölösleges, ez úgy is meg van.

Még sok mindent szeretnék elmondani, még nagyon sok mindent kívánni önnek. De unalmassá nem akarok válni, türelmével meg nincs szándékomban visszaélni. Elmondtam egy-két dolgot, a mi elmondható volt e helyen, megtoldom most még avval az ígérettel, hogy a sablonszerű névnapi mondásokat személyesen fogom magácska előtt — elrecitálni.

... Ez lesz majd önnek mai poetikus hangulatu napjában — a próza.

Zombory Dezső.

4 óraker. Belépő-díj: személyenkint a pénztárnál 30 kr. Gyermekek a felét fizetik.

— **(Iskolaszéki ülés.)** Pécs város iskolaszéke június 2-án (pénteken) délután 3 óraker a városháza közgyűlési termében ülést tart, melyre ma hívta meg a tagokat *Majórossy Imre* polgármester. Az ülés tárgya lesz a községi iskolák évről-évre vizsgálatainak megállapítása és egyéb ügyek elintézése.

— **(Lobogó a Király-utcán.)** A Király-utca elején, a városházát és a régi takszépépítési épületet összekötő huzalon fenn a magasban háromszínű lobogó hirdeti tegnap óta a keresk. ifjusági Kaszinó június 4-diki táncmulatságát. A táncmulatság, mely az első nyári ünnepély lesz az idén, a jótékony nőegylet helyiségében tartatik s a rendezőség *Nagy Sándorral* az élén ma már kész műsorral várja a mulatság napját, a mikor is egy érdekes és pompás sikerű juniálisra van kilátása a közönségnek.

— **(Miniszteri köszönet.)** A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter monostori *Erreth Kálmán* és neje pécsi lakosoknak, a pécsi állami főreáliskola tanulói javára tett 2000 koronás jutalomdíj-alapítványukért köszönetét nyilvánította.

— **(Postamester kerestetik.)** A tolnamegyei Kányán III-ad osztályu postamesteri állás jött üresedésbe. Pályázati ajánlatok június hó 22-ig adandók be a pécsi m. kir. posta- és táviratigazgatóságához.

— **(Főuri esküvő.)** *Hoyos Wenckheim Fülöp* gróf cs. és kir. tart. huszárhadnagy a gróf *Pálffy* nevét viselő 8-ik huszárezredben, *Donna Paola Borghese* hercegnővel, *Don Paolo Borghese* sulmonai herceg leányával a tolnamegyei Lengyelen egybekelt. A polgári esketést *Döry Pál*, tolnamegyei alispán, az egyházi esketést pedig *Vosinszky Mór*, szegzárdi apátplébános végezte.

— **(A házbérkrajcárok ellen.)** Tegnap este a helybeli kereskedők és iparosok népes értekezletet tartottak a »Pannonia«-kávéház külön helyiségében. Az értekezlet általános célja az volt, hogy a helybeli kereskedők és iparosok tömörüljenek s ezentúlra minden olyan városi ügyben, mely a közpolgárság, de kivált saját érdekeiket érinti, állást foglaljanak. Az értekezletnek mindjárt volt is egy ilyen speciális tárgya: a házbérkrajcárok ügye, a mire nézve elhatározták, hogy felhívás útján népgyűlésre fogják összehívni a polgárokat, melyen megbeszélnek a házbérkrajcárok ügyét s egy monstre deputációt menesztenek a miniszterhez, kérvén a házbérkrajcár adót öt százalékról két százalékra leszállítani és kimondani, hogy üzlethelyiségek után nem, csakis lakások után szedhető ezen leszállított adó is. A kiküldött bizottság ma este ülést tart, a mikor is betérjesztik a népgyűlésre való felhívás szövegét s kitűzik a népgyűlés határnapját.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A »Fehér Kereszt« országos lencsáz és gyermekvédő egyesület Baranyavármegyei és Pécs szab. kir. városi fiókegyletének alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(A megtértek.)** Országszerte kínos feltűnést keltett a tolnai német katolikusok ama hazafiatlan tette, hogy ez év nagypéntekén a templomból kimentek csak azért, mert *Fekete* Ágoston plébános intézkedése folytán a káplán magyarul akart prédikálni.

A tolnai németek, ugylátszik azonban, megbánták a tettüket és most elmentek a plébánoshoz, bocsánatot kértek tőle s rendszeresen eljárnak a magyar prédikációkra a templomba, melyet ok nélkül oly nagy botrány színhelyévé tettek nagypénteken.

— **(A Csemegi-könyvtár.)** *Csemegi Károly* az elhunyt jogtudós könyvtárát, mint értesülünk, az állam megveszi. A vételár, a megejtett becsü után 15.003 frt 50 kr. Az igazságügyi miniszter a könyvtárt, mely 4500 kötetből áll, a tiz királyi tábla között fogja felosztani akként, hogy minden egyes könyvtárt a hiányzó művekkel látja el. Így tehát a pécsi kir. tábla is fog részesedni a nagy jogtudós könyveiből.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Somogyvármegye területéhez tartozó Szill községben a f. évi május hó 10-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi június hó 13-án pótvásár tartassék.

— **(Megdobált csendőrörs.)** A szederkényi országoton vakmerő és oktalan merényletre vetemedett két falusi legény, *Erb Miklós* és *Lang Edmund*. Ugyanis az uton rejtekhelyükről kövel dobálták meg a portyázó németbólyi csendőrörsöt és egy kövel *Wirth Károly* őrsvezetőt a jobb karján meg is sebesítették. Erbet a merénylet után csakhamar elfogták, de *Lang* megszökött. A pécsváradi járásbírószág folytatja most a merénylet ügyében a további vizsgálatot.

— **(Leégett ház.)** Véménden a napokban leégett *Sárközi István* háza. A kár meghaladja a kétszáz forintot, de ez valószínűleg megtérül, mert a leégett épület biztosítva volt. Hogy a tűz miből keletkezett, nem sikerült a vizsgálatnak megállapítani.

— **(Kifosztott jégverem.)** *Dárdán Rubicska* Albert korcsmáros udvarán álló jégvermet egyik közelmúlt éjjel eddig még ismeretlen tettesek feltörték. A jégverem ajtaját feszítették fel s behatolván oda, elvittek onnan két hordó sört. A káros feljelentésére megindították a nyomozást az ismeretlen betörők után.

— **(Ajándék a tolnamegyei múzeumnak.)** A kultuszminiszter a vidéki múzeumok gyarapítására szolgáló anyagból a Tolnamegyei múzeum részére ujabban öt festményt és egy szobrot engedett át letétképen.

— **(Megvert ember.)** *Deininger János* ilocsikai lakos, hazafelé ballagott a magyarbólyi vasuti töltésen egyik közelmúlt esős napon. Utközben találkozott *Jelics Mátia* nevű régi haragosával, ki most alkalmasnak találta az időt és helyet boszuja kielégítésére és egy vaslapáttal támadt rá *Deiningerre*, kit aztán véresre vert. A megvert ember feljelentette az esetet a járásbírósnál, a hol most folyik a vizsgálat *Jelics Matia* ellenében.

— **(Elkötött ló.)** *Jónás Gyula* mágocsi lakos még ez év elején panaszt emelt a hatóságnál, hogy lovát valami ismeretlen tettes éjnek idején az istállóból elkötötte s azóta a lónak nyoma veszett. Most azonban nyomára akadtak az elveszett lónak, melyet egyik szt.-lászlópusztai gazdálkodó házában találtak meg, ki azt vallja, hogy a lovat a siklósi vásárban vette egy cigány lókupectól, amit különben a ló járlat levelével is igazol. Most ujólag megindították a nyomozást az eladó cigány ellen, mert valószínű, hogy annak része van az elkötésben.

— **(Népgyűlés.)** A budapesti lapokban olvassuk a következő hirt: »Pécsről írja tudósítónk, hogy az ottani függetlenségi párti polgárok s a szocialisták június 18-án tüntető körmenettel egybekötött népgyűlést rendeznek szintén az önálló vámterület s az általános szavazati jog mellett. A rendezőség a gyűlés szónokául *Ugron Gábort* kérte fel, ki azonban még eddig nem nyilatkozott, hogy elmegy-e. Hát ebből a Pécsről küldött tudósításból csak az a tény, hogy a helybeli szocialisták pártlapjuk útján mozgalmat indítottak meg egy tüntető körmenet és népgyűlés tartására, de ilyen mozgalom a helybeli függetlenségi pártban meg nem indult s így *Ugront* se kérte fel senki, hogy a népgyűlésen vegyen részt.

— **(A pécsi állami főreáliskola)** június hó 3-án délután fél 5 óraker a városi tornacsarnok nyári gyakorló helyén torna- és dalünnepélyt tart. Sorrend: 1. Sorbontás; járás helyben fordulásokkal és szabadgyakorlatokkal. Rúdmászás. (I. oszt.) 2. Nyolcas sorokba való fejlődés és kanyarodás. Kötélmászás. (II. oszt.) 3. Járás különféle geometriai vonalakban. Magasugrás. (III. oszt.) 4. Fölvonulás; vasbot szabadgyakorlatok. Korlát. (IV. oszt.) 5. Rendek és kettősrendek mozdulatai. (V. oszt.) 6. Ének vegyes karban katonai zenekar kísérettel: a) Királyhymnus *Hoffer K.-tól*. b) »Dalünnepen« *Thern K.-tól*. c) Népdalegyveleg, vegyes karra átirta *Eckhardt A.* d) »Tavaszi dal« *Dürrner F.-tól*. e) Magyar királyi induló *Huber K.-tól*; vegyes karra átirta *Eckhardt A.* 7. Rendezett szabadtornászat a magas nyujtón és sulyemelés. (VII. oszt.) 8. Vasbot-csoportozatok és gúlák szabadon álló létrákon. (VII. és VIII. oszt.) Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély el fog halasztatni és megtartásának napja a helybeli lapokban fog közzététetni.

— **(Elszökött inasgyerek.)** Az iparos inasok körében legujabban nagy kiterjedtségnek örvend a *Robinson-féle* elkalandozási hajlam s bár sohasem érnek a »Senki« szigetére, hanem rendszeren rövid idő alatt a rendőrség nem éppen regényes elbánása alá kerülnek, mégis szaporodik napról-napra a szökött inasok száma. Mint egy hivatalos átirat jelzi, *Blaustein Jakab* eszéki cipész *Tománovits Vászó* nevű bellyei illetőségű inasa tegnapelőtt elveszett a gazdája házából. Miután sem Eszéken, sem szülői házában — ahol keresték — nem találták, most köröztetik a suszterinast, ki — dicséretére legyen mondva — semmi olyat el nem követett, mi a szökésre indithatta volna, s így valószínű, hogy kalandozási hajlam kergette világgá.

— **(A kerekék alatt.)** Ma délelőtt az Ágoston-téren egy arra haladó szekér az ágostontéri iskolából hazafelé igyekező diákgyerek közül véletlenségből egyet elütött, de a gyerekek szerencsére az ijedtségen kívül más baja nem történt. Ez azonban legkevésbé sem a kocsis érdeme, akit ugyan nem »sebes hajtásért«, hanem azért kellene felelősségre vonni, hogy szekérét gazdátlanul hagyta tovább menni. A könnyen végzetessé válhatott eset ugyanis azalatt történt, míg a kocsis egy boltban szivart vásárolt, mi alatt a lovak gazdátlanul kocogtak tova.

— **(Elkobzott fegyverek.)** Alig mulik el hét anélkül, hogy a járási főszolga-

biróságához egy-két fegyvert vagy rozsdás pisztolyt be ne szállítsanak. Ma reggel is két dupla csövű vadászfegyvert hoztak be Pellérdről a hatóság emberei, a melyeket, mint adó alá be nem jelentettek koboztak el. Ezzel most a járási főszolgabírói hivatal fegyvereinek száma harmincra szaporodott.

— **(Az új valpói plébános.)** Valpói plébánossá Józics József, ottani adminisztrátor nevezetett ki. Az új plébános 36 éves s kinevezése általános meglepedést keltett, mert mint derék magyar hazafit és jó papot ismeri mindenki.

— **(Egy kis csillagászat.)** Holnap jön ránk június, a nyárelő hava, melynek 21-ik napján, délután 5 óra 10 perckor lép a Nap a Rák jegyébe s ekkor kezdődik a nyár. A nap hossza holnap 15 óra 30 perc lesz s a nap júniusban még 16 perccel nő s azután a hó végére 3 perccel fogy. Ujhold 8-án reggel 7 óra 37 perckor lesz; első negyed 16-án délelőtt 11 óra 3 perckor; holdtölte 23-án délután 3 óra 27 perckor, nem látható teljes holdfogyatkozással; végül a hold utolsó negyede 30-án reggel 6 óra 1 perckor lesz. A hó végén, 29-én lesz Péter és Pál apostolok ünnepe, az aratás kezdete. Ennél több ünnep nap se lesz az egész hónapban, a holnapi Urnapját kivéve.

— **(Elfogott bankóhamisítók.)** Ily cím alatt megirtuk lapunk f. hó 29-iki esti számában, hogy Eszéken sikerült leleplezni azokat a bankóhamisítókat, kik az utóbbi időben Pécsen és vidékén hamis tizforintos bankókat hoztak forgalomba. A hamisítókat sikerült Hochrein Ottó és bűntársa, Göpil Gyula pécsi lakosok személyében deríteni ki. Göpil az eszéki rendőrség foglya volt, ahonnan tegnap kisérték át a folytatólágos vizsgálat megejtése végett az eszéki kir. vizsgálóbíróhoz, Hochrein Ottót pedig a rendőrségnél történt kihallgatása után átkisérték a pécsi kir. ügyészséghez. A kir. ügyészség már felirt a budapesti kir. főügyészséghez, kérve Hochrein Ottónak a fővárosba leendő átszállíttatása iránti intézkedést, miután itt Pécsen — a bankóhamisító teljes beismerésben lévén — csupán a rendőrségnél tett vallomásokat veszik jegyzőkönyvbe s erősítették meg. A bankóhamisítási ügy végtagyálását — állampapírok hamisításáról lévén szó — Budapesten fogják megtartani. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy a »Pécsi Napló« keddi számában foglalt az a közlemény, mintha az eltogott Göpil Gyula Hochrein József veje lenne, sajnos félreértésre szolgáltatott okot, mert Hochrein József veje Göpil József mozdonyvezető, akinek az egész ügységhez semmi köze, az öcsse és sógora bűnös manipulációjában semmi része nincsen. Az elfogott Göpil Gyula nem veje Hochrein Józsefnek, hanem vejének az öcsse.

— **(Meddő pályázat.)** Megirtuk annak idején, hogy a m. kir. honvédelmi miniszter leirata folytán, Tormai Károly alispán pályázatot hirdetett Baranyavármegye közönségének, a m. kir. honvéd főreáliskolában betöltendő egy alapítványi helyére. A honvédelmi miniszternek a vármegyéhez ma érkezett leirata szerint, a pályázat határidejéül kitűzött május 15-éig az alapítványi helyre pályázó nem jelentkezett. Ennélfogva a honvédelmi miniszter a pályázati határidőt f. é. augusztus hó 1-éig meghosz-

szabította, s az alispán az új pályázati határidőt már ki is hirdette.

— **(Szenzációs letartóztatás.)** Ma délelőtt szenzációs letartóztatás történt városunkban, melynek híre nemsokára mindenfelé elterjedt és méltó feltűnést is keltett. Ma délelőtt letartóztatta a rendőrség a törvényszéki vizsgálóbíró megkeresésére király-utcai lakásán felső-eőri Nagy Ákost, a május hó 26-án Kadarkuton elhalt felső-eőri Nagy Márton, dúsgazdag földbirtokos unokaöcsesét. A letartóztatás okáról többféle verzió kering. Ugyanis az elhalt Nagy Márton nem hagyott hátra írásbeli végrendeletet, csak szóbeli végrendeletet tett tanuk előtt s ennek alapján Nagy Ákos a hagyatékából — az érdekelt rokonság megkeresése nélkül — nagyobb összegű készpénzt és értékpapírt vett birtokába. A hagyatéki leltározáskor azonban a rokonok erre rájöttek és sikkasztásért feljelentést tettek ellene a pécsi kir. törvényszéknél. A vizsgálóbíró ma délelőtt kilenc órára idézte maga elé Nagy Ákost, kinek ügyvédje Toldi Béla dr. volt. Az idézésre Nagy Ákos azonban nem jelent meg s erre a vizsgálóbíró megkereste a rendőrséget letartóztatása végett. A letartóztatás délelőtt 10 órakor meg is történt s Finkey József helyettes vizsgálóbíró meghozta a vizsgálati fogságot elrendelő végzést és Nagy Ákos az ügyészség fogházában maradt. A letartóztatást elrendelő végzést Toldi Béla dr. ügyvéd fele nevében nyomban meglebebezte. Nagy Ákos a vizsgálóbíró előtt beismerte, hogy a hagyatékából — a rokonság értesítése nélkül — birtokába vett készpénzt és értékpapírokat, de hivatkozott a tanuk előtt tett szóbeli végrendeletre, mely szerint az elhalt végrendelet az ő két fiát — kiknek keresztapjuk volt — tette általános örökösseivé s ő mint fiainak apja fel volt jogosítva a végrendelet értelmében, mint annak egyszerűs mind megbízott végrehajtója is, eljárni. Lapunk zártáig ennyi történt a szenzációs letartóztatás ügyében és még az, hogy a Király-utcai Nagy Márton-féle házban a rendőrség a vizsgálóbíró megkeresésére házkutatást is tartott, a hol a Wertheim-szekrényben nyolcezer forint készpénzt és többféle értékpapírt találtak. A minden esetre feltűnő és már a mindig köztisztelőben álló felső-eőri Nagy család és a vele rokonságban levő családok érdekében is sajnálatos letartóztatás további fejleményeit majd a bírói vizsgálat fogja megmutatni; egyelőre ennyiben áll a nagy feltűnést keltett eset, melynek következményei elé érhető kíváncsisággal néz az egész város közönsége.

— **(Legények a faluban.)** Három berugott legény már megint vért itatott a korcsma padlójával. Keresztes pusztán Csikós János, Csehó Antal és Markos Vince a csárdában összeveszték egymással, miközben az egyik úgy fejbe találta ütni egy székkal Csehó Antalt, hogy menten elborította a vér. Hogy melyik ütött a két legény közül, azt nem tudni, s azért Csehó a felvétetett orvosi látogatás alapján mindkét cimborája ellen panaszt emelt a bíróságnál.

— **(A vasárnapi munkaszünet.)** A vasárnapi munkaszünetről szóló törvény értelmében június és július hónapokban az üzletek délelőtt tíz órakor zárandók be vasárnaponként. A holnap kezdődő június hó alkalmából ajánljuk ezt kereskedőink és iparosaink figyelmébe. A jövő vasárnap már csak tíz óráig szabad nyitvatartani az üzleteket, mert ellenkező esetben jönnek a pénzbírságolások az éber rendőrség részéről.

— **(Andor urfi.)** Andor urfi mindössze 14 éves, de vannak már olyan tapasztalatai a lopás terén, hogy akármelyik rutinizott csibész tiszteletére válnék a tudománya.

A mai hetipiac alkalmával is kitett magáért Andor urfi, amennyiben az irgalmasok temploma előtt, egy óvatlan pillanatban Maisz Katalin árpádi kofaasszony kosarából egy pár fehér tollu csirkét elkezelt. De vesztére tette, mert a kofaasszony észre vette a dolgot, s lármát csapva üldözőbe vette a »csibészt«, akit sikerült a járókelőknek a siklósi országúton elfogni. Andor urfit — akit teljes néven Barna Andornak hívnak — most a rendőrségi dutyiban ül.

— **(A masinéria.)** Furcsa alak járkált ma délelőtt a vármegye háza hivatalos szobáiban, ki először is a főispánt kereste. Hiába kérdezték, faggatták, hogy mit akar, senkinek sem mondta meg, csak egyre azt hajtogatta, hogy a főispánnal akar beszélni. Végre megmagyarázták neki, hogy a főispán nincs idehaza. Így hát a furcsa ur, meglegedett azzal, hogy találomra benyitott az egyik hivatali ajtón, Keller várnagy szobájába.

— Mit akar? — kérdezte a várnagy. A jövevény minden válasz helyett, nagy lelki nyugalommal kezdett kotorászni a magával hozott tekintélyes nagyságu tarisznyában, melyből egy jókora pakkot huzott, s azt odaplántálta a várnagy asztalára, mondván:

— Ehun e!
— Mi ez? — kérdezték az alakot.
— Masinéria! Én találtam föl, — mondta büszkén az idegen, s ezzel bontogatta is már a csomagot, melyből rövid idő alatt két hatalmas konyhakésszerű, élesre köszörült acél lemezt, meg egy fatáblára erősített kis emeltyű készüléket hámozott ki.

A várnagy természetesen még most sem értette a dolgot, s azért szerényen megkérdezte:

— Hát mi ez kérem?
— Hogy mi ez? ... Szecska-vágó gép! Patentot akarok szörözni rá!

S ez volt az a pillanat, amelyben jó öreg várnagyunk előtt derengeni kezdett a tudás hajnala, utbaigazította az idegent, hogy a »patent«-ot nem úgy adják ám, mint a »lópassz«-ot, hanem azért folyamodni kell.

— Ugy a? — kérdezte busan a feltaláló, s aztán hosszú orral tovább ment, kijelentvén, hogy nemsokára bekocogtat a folyamodványával, melyben patentot kér a masinériára.

— **(Névmagyarosítások.)** Schmidt Frigyes m. á. v. pályafelvigyázó szentlőrinci lakos, valamint kiskoru gyermekei: Károly, Paula, Frigyes, Péter és Ilonka vezetéknevének »Sugár«-ra, — Singer Adolf tanító simontornyai lakos vezetéknevének »Sas«-ra és Schirmund Vilmos pálfai illetőségű ugyanottani lakos vezetéknevének »Kenesei«-re kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett.

— **(A ki magamagát lopja meg.)** Egy fiatal párisi szabónőnek különös kalandja volt a minap. Hosszabb utat tett omnibuszon s utközben egy elegánsan öltözött fiatal ember szállt be a kocsiba, ujján pompás gyémántgyűrűvel s leült melléje. A szabónő sokáig bámulva nézte a briliánsok csodás ragyogását, a mikor észrevette, hogy pénztárcája hiányzik. A pénztárca helyett nagy megütközésére a zsebében találta a pompás gyémántgyűrűt, a melyet az elegánsan öltözött tolvaj akkor vesztett el, a mikor a zsebében kotorászott. A pénztárcában össze-vissza kilencvenkét frank volt, a gyűrű értéke pedig ezeröttszáz frank.

— **(Görög nők az agglegények ellen.)** A szép aténi nők nagy mozgalmat indítottak azok ellen a férfiak ellen, a kik

nem akarnak megházasodni. A minap impozáns gyűlést tartottak, a melyen igen sok nő és leány vett részt Atén legelőkelőbb köreiből is. A gyűlésen azt a szomorú dolgot vitatták, hogy az aggregények száma évről-évre ijesztő módon szaporodik s ezzel együtt természetesen a leányok száma is, a kik nem kapnak férjet. Végleg elhatározták, hogy kérvénnyel fordulnak a parlamenthez, hogy alkosson egy törvényt, mely így szóljon: »Minden aggregény, a ki a negyven évnél idősebb, aggregényadót köteles fizetni.« Csak az a szomorú, hogy a görög parlamentben igen sok képviselő aggregény. És így, ha csakugyan elfogadnának ilyen törvényjavaslatot, épen a képviselők fizetnék a legnagyobb adót. Ennyit pedig mégsem lehet várni a képviselők áldozatkészségétől.

— **(A hadnagy mint reklám.)** Mulatságos kalandja volt a minap az orosz hadsereg egyik fiatal hadnagyának. A fiatal katona egy moszkvai kékitőmester leányának udvarolt, de a leány apja, a ki tudta, hogy házasság nem lehet a dologból, megtiltotta neki, hogy a leányához járjon. A hadnagy nem sokat törődött a tilalommal. Végre elfogyott az öreg kékitőmester türelme és elhatározta, hogy megszabadul a tolakodó udvarlótól. A legközelebbi látogatásakor lefogatta a fiatal hadnagyot és belemártatta egy festékkel telt kádba. A hadnagy dühösen haza sietett és órák hosszáig azon fáradozott, hogy lemossa magáról a festéket, mely egész testét, haját és arcát belepte. Fáradozása hiábavaló volt. Végre a moszkvai kormányzó, a kinek a hadnagy elpanaszolta baját, odaüzent a kékitőmesterhez, hogy adja vissza a ur arcának természetes színét. De a »művész« büszkén visszaüzent, hogy az ő festéke igazi jó festék, melyet lemosni nem lehet. A hadnagy most reklámja a kékitőmester jó festékének. Különböző kémiai uton akarják róla a festéket levenni, de még ez eltart néhány hétig, míg lemegy róla a jó festék.

— **(Megbolondult tehének.)** Sajátságos betegség tizedelte meg egy városi gazda tehéncsordáját Verviers közelében. Egy este az egyik tehén tombolni kezdett és tisztára úgy viselte magát, mintha megbolondult volna. A megdühödött állatot nagy nehezen elfogták, az istállóba vezették és megkötözték, hol tovább tombolt és fejét folyton a falba verte. Egy állatorvos, ki a tehenet megvizsgálta, kijelentette, hogy a négy lábú páciensnek agyláza van, mely teljesen azonos az ember elmebajával és a tehenet azonnal megölette. A leölt állat husa fonnyadt, szivacsos és teljesen élvezhetlen volt, úgy, hogy el kellett ásni. Pár órával rá hat másik tehenen is kitört a dühöngés és azokat is le kellett ölni. Vén, tapasztalt gazdák azt állítják, hogy a tehének mérges füveket ettek, vagy pedig a rossz levegőtől bolondultak meg.

— **(A dressz Don Juanjai.)** Angliában nagy botrány készül, melyet hasztalan igyekeznek elfojtani. Az angol arisztokrácia legelőkelőbb hölgyei a turf nagyságai, a lóversenyeken győztes jockeyk kegyeiért versenyeztek. Londonban valóságos rémhírek vannak elterjedve arról, hogy Anglia legbüszkébb nemzetségeinek férjezett asszonyai és leányai hogyan buktak el egymásután az istállószagu

jockeyk karjaiban. Váloperek lógnak a levegőben, míg másfelől eltussolási kísérleteket tesznek, de a fáma már széthordta a dresszes Don Juanok szerencsésének híret és a botrányt most már aligha lehet elfojtani.

— **(Katasztrófa egy bucsun.)** St.-Ulrichben (Belgium) vasárnap a bucsu alkalmával zivatar tört ki, mire sokan az eső elől egy zenepavillonba menekültek. Egyszerre csak a pavillon óriási recsegéssel összeomlott és tizenkét gyermeket maga alá temetett. Hét gyermek súlyosan megsebesült, egy meghalt. Több zenész is súlyosan megsebesült.

— **(Az első levélszekrény.)** A párisi levélhordó-sztrájk alkalmából a »Journal des Débats« elmondja, hogy a legelső levélszekrényeket Párisban 1653. augusztus havában állították föl. Ezekbe a szekrényekbe azonban nemcsak leveleket, hanem egész csomagokat is lehetett bedobni és ez a vállalat tönkretűnését okozta. A jó párisiak a nagy nyílást nem arra használták föl, hogy csomagjaikat dobják a szekrénybe, mert ezeket nem merték rábizni, hanem szemetesszekrénynek tekintették és egereket dobtak bele, melyek a leveleket szétrágták. Így az első levélszekrények csakhamar eltűntek, míg 1795. július havában célszerűbb és maradandóbb formában újra fölmerültek.

— **(Patkányok városa.)** Lawrence angol város szolgált rá erre a névre, mert ott ezeknek a rágcsáló állatoknak egész hadserege garázdálkodik. Pincék, magtárak, raktárak és lakások, minden ki van szolgáltatva a patkányoknak. A városi hatóság már nehányszor tömérdek macskát szerzett a patkányok ellen, de nem sok eredménnyel, mert rövid idő múlva a patkányok agyonharapták a macskákat. Most a város lakossága a párisi Pasteur-intézettől kér segítséget. És ezt okosan teszi. Löffler dr. német tudós, aki ez idő szerint a tüdővészről tanácskozó berlini kongresszuson van, néhány héttel ezelőtt Görögországból oltással pusztította ki az egereket. Az eljárás az, hogy néhány egeret megfognak és bacillust oltanak beléjük. A beoltott állatok megmérgezik a többit és nemsokára valamennyi elpusztul.

— **(A boldog sziget.)** Nem is oly messze a művelt világtól, az angol világban, a Hebrida-szigetek nyugati szélén, Skócia nyugati partjaitól ötven tengeri mértföldnyire fekszik az Óceánban Szent-Kilda szigete, melynek földje alig művelhető. Van egy picinyke kikötője, melyben mérsékelt nagyságú hajók köthetnek ki. De mit is keresnének e csöpp szigeten a nagy hajók? A partokon örökös viharok dühöngenek, melyek a három nyári hónapban a kikötést nagyon megnehezítik, az esztendő többi részében pedig lehetetlenné teszik. Anglia ily körülmények közt a szigetnek hetvenkét főt kitevő lakosságát teljesen magára hagyta s így ezek most kis köztársaságot alkotnak. Szent-Kilda legszebb leánya a címzetes királynői címet viseli, de csak addig, míg férjhez nem megy, azután más lép helyébe. A falu férfiai minden reggel összegyűlnek az egyetlen utcán, megbeszélnek a községi ügyeket s megegyeznek a munka felosztásában. Főfoglalkozásuk a viharmadarakra való vadászás s esténként sötétítják egymás közt a zsákmányt. A pénz ismeretlen előttük s ezt a madarak helyettesítik. Az asszonyok végzik a mezei munkát, legeltetik a barmokat, szövik a hálót, melylyel a férfiak azután a madarakat fogják. A férfiak pedig varrnak, fonnak s az asszonyok ruháit készítik. Ez az életmódjuk a szent-kildaiaknak immár kétszáz esztendeje. Nyelvük az ó-gael nyelv, mely eredeti

tisztaságában fennmaradt náluk. Az asszonyok ó-divatu ruhákban járnak, régi ékszerekkel. E boldog emberek csak egy betegséget ismernek: az influenzát.

— **(Üzérkedő arisztokraták.)** Angliában a legmagasabb uri körök se szégyenlik a munkát és szívesen foglalkoznak üzletekkel a lordok, sőt a ladyk is és a boltajtóra nevüket, sőt címerüket is kiteszik. Maga Fife herceg, a trónörös sógora a legrégebb londoni bankházak egyikének társtulajdonosa. Ott van továbbá Rotschild lord és egy csomó más lord, kik banküzletekkel foglalkoznak. Revelstoke lordot, ki 1897-en tagja lett az angol urakházának, az üzleti körökben legalább is épen oly jól ismerik, mint az uri társaságban. Hirlapkiadók is vannak a pairek között, így Glenesk lord, a »Morning Post« tulajdonosa, kit az ujságírók világában nagyon jól ismernek. Londonderry markinak nagy szénbányái vannak Yorkshireben, de azért nem rösteli, hogy kicsiben is árultassa a szén egy, a parlament közelében levő boltban, melynek cégtábláját az élelmes lord családi címere díszíti. Warwick grófnőnek a Bond streeten van üzlete, melyben csipkéket és himzéseket árulnak, Harrington lord pedig a saját neve alatt árultatja az evalstoni birtokán termelt gyümölcsöket és virágokat egy elegáns üzletben és almái egész Londonban nagy kedveltségnek örvendenek. Sörfőzésből nem egy lord szedte meg magát. Mosham lord pedig nemcsak gazdagságát, de lordságát is a plüsgyártásnak köszönheti.

— **(Elhagyott gyermekek gondozása.)** A hivatalos lap tegnapi száma közli a belügyminiszter rendeletét a lelcintézetek felett, valamint az országos betegápolási alap terhére ápolott gyermekek felett gyakorlandó állami felügyeletre és a hatóságilag elhagyottnak nyilvánított hét éven aluli gyermekek gondozására nézve. A lelcenek és elhagyott gyermekek ápolása tudvalevőleg az 1898: XXI. t. c. értelmében ezentúl az országos betegápolási alapot terheli. A miniszternek a közigazgatási hatóságokhoz intézett e rendelete utasításokat tartalmaz arra nézve, hogy kit tekintsenek lelcenek, kit nyilvánítsanak elhagyottnak és mint bánjanak ezekkel a gyermekekkel. A betegápolási alapot terhelő ápolási díjakat mindenkori a helyi viszonyok figyelembevételével a belügyminiszter állapítja meg. Reményét fejezi ki a miniszter e rendeletében, hogy az állam nemsokára az ellátásra szorult gyermekek számára menedékházakat fog építeni az ország különböző részeiben; de addig is igénybe veszi a társadalmi uton idáig is ezen célért küzdő s a belügyminiszter felügyelete alatt álló intézeteknek, u. m. az Országos Fehérkereszt-Egyesületnek és fióknak, a Budapesti Első Gyermekmenhely-Egyesületnek és telepeinek, valamint az ezentúl alakuló ily intézetek működését. A külföldön elhagyott magyar honos szülőktől származó hét éven aluli gyermekek ugyanazon elbírálás alá esnek, mint a belöldiek. A belügyminiszternek ily esetben haladéktalanul jelentés teendő.

— **(Három asszony gyilkosa.)** A bécsi rendőrség most egy Kost Bertalan nevű egyén után kutat, a kit az a szörnyű gyanu terhel, hogy három asszonyt, a kiket rövid idő alatt vett nőül, megölt és kifosztott. Az eset élénken emlékeztet a leánygyilkos Schenk Hugó esetére. A rendőrség figyelmét egy Szvobodáné nevű asszony keltette fel, a ki pár nap előtt a rendőrségnél feljelentést tett, hogy nővére, Vodicka Mária egy Kost nevű asztalossal ismerkedett meg, a ki a leánynak

házassági ígéretet tett s reábirta, hogy vele Amerikába menjen. A leány beleegyezett, hazament szüleihez Német-Bródba s atyjától hat-száz forint hozományt kapott. Kost a leány sürgetése ellenére a házasságot csak Amerikában akarta megkötni. A pár március közepén indult el Brémába s Szvobodáné nővéréről azóta mit sem hallott. A bécsi rendőrség erőlyesen kutatott mindenfelé s nyomára jött, hogy egy közszolga március végén egy bő-rönddel teli fehéreneműt és női ruhát vitt, a melyek az eltűnt leány nevének kezdőbetűit viselik s a melyeket Szvobodáné, mint nővére tulajdonát ismert föl. A rendőrség a nyomon lévén, még nagyobb buzgalommal kutatott tovább s rájött, hogy Kost nem is ment Amerikába, mert április 13 án Bécsben megszökött egy Schimera Anna nevű nővel. Valószínű, hogy Kost Vodicka Máriát Bondbach és Drezda közt meggyilkolta és a vízbe dobta, mert ebben az időben csakugyan találtak az Elbában egy női hullát, a melynek a személyleírása teljesen ráillett Vodicka Máriára. Ilyen körülmények között az a gyanu is feltámadt, hogy Kost első feleségét is meggyilkolta, a ki az ő állítása szerint néhány év előtt New-Yorkban hirtelen elhunyt. Harmadik feleségét, Schimera Annát is kivitte Amerikába, ennek a sorsa felől eddig mit sem tudnak.

— **(Hajnyelv.)** Ismerjük a virág, a legyező, a bélyeg nyelvet, még a kéz ujjainak is van nyelvük; hanem a hajviselet nyelvég még nem jutottunk el; e tekintetben meg fölöttünk állanak a khinaiak, azaz, persze a khinai nők. Először is szokás, hogy a khinai nő szép, lilimolajjal szagosított haját oly formán tűzze fel, hogy a frizurából körülbelül következtetni lehessen az illető hölgy korára. A kis lánynak más a fésülködése, mint a serdülő leányé és a kis baba másképp viseli kis kontyát, mint a kis leány. Évszázados szokás szerint a fiatal leány olyformán tűzi fel a haját, hogy ezzel a hajviselettel azt mondja »Férjet keresek.« A férjes asszony, ha barátot keres, ezt nyíltan bevallja, de furcsa módon: leborotválja a szemöldökét és feketére festi a fogát. Igazán khinai gusztus kell, hogy ilyen csalogatásra kötélnék álljon a barát. Az az özvegy, aki ismét férjhez szeretne menni, a feje bubjába teknősbéka tűt tűz, e köré tekeri vastag tincsből a haját s az ilyen formában dokumentált férjhezmehetnek a mennyei birodalomban a jó szokásokhoz számít. Vajjon hány európai hölgy szeretne élni e szokással? Éppen úgy azonban azt is ki tudja fejezni a khinai nő, hogy vigasztalhatatlan, ha nem is sir. Az özvegy egyszerűen levágja a haját és simán hátra fésüli. Ha aztán ismét megnöveszti és hátul konytba tűzi, ez azt jelenti, fájdalom már nem olyan nagy.

— **(Megnyitó estély.)** Csütörtökön, (Urnapiján) esti 8 órakor lesz az ünnepélyes megnyitása a »Pannonia-kert«-nek, a 44-ik gy. ezred zenekarának közreműködése mellett. — Szabad bemenet.

— **Lapunk legközelebbi száma a holnapi ünnep miatt pénteken este jelenik meg.**

Művészet, irodalom.

○ **Paraszt műkedvelők.** Szegzárdon a Bezerédy-szobor alapja javára paraszt műkedvelők háromizben adták elő *Rátkay* László

népszinművét, a »Felhő Klári«-t. Az előadás mind a háromszor igen szép erkölcsi és anyagi sikerrel járt.

○ **A magyar Verne.** Verne nem azok közül az írók közül való, akiket bármily fordításban élvezhetünk. Ragyogó, szingazdag fantáziája megkivánja, hogy az, aki tolmácsául szegődik, a nyelvvél is tudjon bántani. Gaal Mózes, aki ujabban Verne munkáit magyarra fordítja, bámulatos tökéletességgel tolmácsolja Verne gyönyörű regényeit. Ezeket, hogy mindenki könnyen megszerezhesse, a Franklin-Társulat olcsó füzetes kiadásban bocsátja közre az eredeti francia kiadás pompás képeivel. A most megjelent 117—128. füzetekben befejeződik »Sztrogoff Mihály utazása« és megkezdődik a »Hatteras kapitány« című regény. A füzetek megszerezhetők a kiadónál (IV., Egyetem-utca 4.) és minden hazai könyvkereskedésben. Egy-egy füzet ára 20 kr.

Tanügy.

)(**A „Salamon ösztöndíj«-ra pályázók.** A baranyamegyei tanítók által megyénk kir. tanfelügyelőjének, *Salamon* József kir. tanácsosnak nevére tett alapítvány kamataira a pályázat mai napon járt le. Az alapító oklevél értelmében *Reberics* Imre baranyamegyei ált. tanítótestületi elnökhöz két folyamodvány érkezett be. Nevezetesen *Sasvári* Béla pécsi izr. tanítóé, a pécsi főreáliskola VII. osztályába járó fia érdekében; és *Kulcsár* József mocsoládi r. k. tanítóé, kinek fia a pécsi főgimnázium III. osztályát látogatja. Mi részünkről semmi tekintetben sem érezzük magunkat hivatva úgy az adományozó kir. tanfelügyelő, valamint a baranyamegyei ált. tanítótestületi elnök és a velük együtt működő bizottság elhatározását befolyásolni; de a következetesség és méltányosság szempontjából kívánatosnak tartjuk, hogy az odaitélés minden évben felváltva történjék. Egyszer vidéki tanító fia, másszor városi részesüljön az alapítvány áldásos jótéteményében. A múlt évben pécsi tanító fia élvezte az ösztöndíjat, kívánatos, hogy az idén falusi tanító fia nyerje azt el. Ezzel a vidéki közkívánatnak lesz elég téve; mert hisz a vidéki tanítók karolták fel lelkesedő buzgalommal *Reberics* Imre eszméjét egy *Salamon* ösztöndíj alapítvány létesítésére, mely hogy oly magas összegű: 3300 koronát tevő alapot eredményezett, azt egyenesen a baranyamegyei tanítók áldozatkész és fáradságos tevékenységére lehet visszavezetni.

)(**Két faluban egy tanító.** Eléggé jellemző tanügyi állapotainkra már az is, hogy Oszró és Kis-Csány községek 120 tankötelesét éveken át egy szál tanító tanítgatta. Még jellemzőbb azonban az a mód, a hogyan ez a két község osztozkodni akar a közös iskolán. Az oszróiak az államhoz fordultak és sikerült nekik állami iskolát kapniok, sőt ráadásul Kis-Csány községétől 3000 forintot is kaptak az iskolaépület értékéből. Kis-Csány községe megirigyelte most a szomszédjának olcsó iskoláját és elhatározta, hogy a tanítójának 700 forintos fizetését felére szállítja le, úgy okoskodván, hogy már most félannyi gyermekért fele fizetés dukál. A fizetésében megrövidített tanító díjlevelére hivatkozva az iskolai hatóságoktól követeli fizetése helyreállítását.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:33
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:14	3:40	12:10
(B.-Szt.Lőrinczről)				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46				
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:34	5:01	1:57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20
		V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:06	7:11		
<i>Barcs</i>	10:51	9:00		
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41		
<i>Bécs</i>	7:42	7:17		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:20
<i>Üszögh</i>	5:50	12:27	4:40	8:35
<i>Villány</i> érk.	6:39	1:13	5:27	9:23
(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35*) sz. v. 1:55 sz. v. 10:05.				
<i>Mohács</i> érk.	7:44	11:35	2:39	10:49

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán, pénteken és vasárnap indul reggel 8:30, fölfelé minden kedden, péntek és vasárnap éjjel 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel 1:10

Villány ind. 6:49 1:18 5:32 9:28

Eszék 8:08 2:27 6:47 10:46

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	7:15	8:00	3:00
<i>Uj-Dombóvárra</i> érk.	2:45	10:03	1:30	6:21
	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00
<i>Uj-Dombóvárra</i> érk.	2:26	4:46	9:52	2:06
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52 sz. v. 9:53				
Dombóvárra érkezik	1:40	12:55		
	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	sz. v.
<i>Uj-Dombóvár</i> ind.	5:30	3:10	10:15	2:17
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	7:31	4:41	11:33	3:39
<i>Pécsre</i> érk.	8:21	5:17	12:04	4:11
	Sz. v.	Sz. v.		
Bécsből indul	6:50	7:40		
<i>N.-Kanizsára</i> érk.	1:35	3:42		
<i>Barcsra</i> érk.	4:44	7:18		
<i>Pécsre</i>	7:51	9:42		
	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.	
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13	
<i>B.-Szt.-Lőrinczre</i> érk.	8:27	7:01	11:25	
<i>Pécsre</i> érk.	9:42	7:51	—	
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:33	8:48	12:25	8:20
<i>Villányba</i> érk.	6:48	10:05	1:41	9:50
<i>Mohácsról</i> indul	5:50	9:13*	12:20	8:35
<i>Villányba</i> érkezik	6:35	9:58	1:05	9:20
<i>Villányból</i> ind.	6:55	10:13	1:48	10:00
<i>Pécsre</i> érk.	8:02	11:23	2:53	11:09

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről reggel 7:20,**) alulról d. u. 11:35.***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 10:30

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

***) minden szerda, péntek és vasárnap.

***) minden csütörtökön, szombat és hétfőn.

TÁVIRATOK.

— **A kiegyezés válsága.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnap este elterjedt hír folytán, hogy Széll Kálmán miniszterelnök ma beadja a kabinet lemondását, a budapesti Nemzeti Kaszinóban az éjjel konferencia volt, melyen mintegy negyvenen vettek részt úgy a képviselőház, mint a főrendiház minden politikai pártfrakciójának soraiból és elhatározták, hogy arra az esetre, ha a Széll-kabinet most a bankkérdésben megbukik, az egész magyar országgyűlés minden pártkülönbség nélkül proklamálja a gazdasági különválást Ausztriától és semmiféle újabb kiegyezési tárgyalásokba nem bocsájtózik.

A király Thun Leo és Széll Kálmán miniszterelnököket ma délután egy órakor kihallgatáson fogadta Bécsben. A kihallgatás két óra hosszáig tartott.

A „Neues Wiener Tagblatt“ szerint mindkét kormány beadta lemondását. Ugyanez a hír van elterjedve a délutáni börzén is; hivatalos megerősítés azonban még nem érkezett.

— **Nagy család Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben a Länderbankban egy ismeretlen ma délelőtt egy hamisított chequre százharmincezer frankot felvett és azután eltűnt a szép summa pénzzel.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. május 31.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buzs, májusra: —; októberre: 8-65. —
Tengeri: 4-56. — Rozs: 6-78. — Zab: 5-45.Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák
hitelrészvény: 357.—. — Magyar hitelrészvény: 387-00
— Államvasut: 357-00.

Nyilt-tér.

Elismerés az érdemnek!

Wilhelm Ferenc gyógyszerész urnak
Neunkirchen, Bécs mellett, Altona, 1897.
augusztus 11-én.

Már 70 éves vagyok és 10 évig szenvedtem izületi-eszű és aranyeres-gumókban és nem tudtam segítséget találni. Az Ön Wilhelm-féle antiarthritikus antirheumatikus vér-tisztító theája 3 heti használata által teljesen megszabadultam szenvedéseimtől, ezért Önnek, valamint a Grófnénak, kinek nyilatkozatát a hírlapokban olvastam, hálás köszönetemet nyilvánítom.

Kitünő tisztelettel

Ackermann Christ. magánzó

Altona, Hamburg mellett, Reichenstrasse 6.

Kapható minden gyógyszerertárban.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziasszer ellentájt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomoszlító bedörzsölőként alkalmazták küszvényed, csodná, tag-szagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyaborta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziasszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török Lőrinc gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megtéveszteni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cségyjegyzés nélkül mint sem valódi utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TBA., céges. és kir. udvari szállítók, BUDOLSTADT (Thüringia).

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

KATHREINER-FÉLE
Kneipp
maláta kávé.

Nagymama nekem is!

Évek óta kitünő pótléknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomorhajoknál, vérszegénységnél orvosilag ajánlva. Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.